

[Bouet.]

Jeg beklager ligesom den ærede ordfører for socialdemokratiet (H. P. Johansen), at det ikke er lykkedes at opnå enighed i udvalget. Hvis det havde været tilfældet, havde dette lovforslag jo kunnet få en hurtig gang gennem rigsdagen, men som forholdene nu ligger, hvor socialdemokratiet og det radikale venstre vil gennemføre forslaget en-to-tre, må jeg anbefale, at man følger mindretallets ændringsforslag og stemmer for dette.

Socialministeren (Strøm): Først vil jeg gerne rette en tak til udvalgets flertal for den venlige tilslutning, som man giver lovforslaget, og jeg vil også gerne takke hele udvalget for det saglige arbejde, der er udført. Jeg anerkender, at også mindretallet har vist forståelse af, at spørgsmålet om 13 ugers bestemmelsen trænger til en løsning, hvilket mindretallets ændringsforslag jo også giver udtryk for. Jeg er imidlertid ked af, at mindretallet ikke fuldtud har kunnet tiltræde det lovforslag, som flertallet har sluttet sig til, men har stillet forslag om at forlænge karenstiden til 3 uger. Dette må jeg henstille til tingets ærede medlemmer at stemme imod. Når vi nu allesammen erkender, at spørgsmålet trænger til en løsning, synes jeg også, at vi nu skal løse det på den måde, jeg har foreslået. Det er en rimelig ordning med en karenstid på 6 dage, det samme som i arbejdsløshedsforsikringen. Jeg er klar over, at der er arbejdere, der mener, at dagpengene skulle løbe allerede fra den første dag, men jeg har altså ment med mit forslag at tilvejebringe en rimelig ordning, der også giver forsikringselskaberne en rimelig margin for administrationen. Jeg tror, arbejderne vil forstå dette, og jeg håber altså, at den nye regel, som jeg har foreslået den, må løse spørgsmålet. Man må i denne forbindelse også huske på, at der nu er mange arbejdere og funktionærer, som får løn i sygdomsperioder, og det er jo allerede fra den første dag efter sygdommens eller ulykkestilfældets indtræden, ligesom jeg også beder ærede medlemmer erindre, at der ad forsikringens vej på nogle områder ydes ulykkesdagpenge allerede fra et betydeligt tidligere tidspunkt, end det er fastsat i lovforslaget. Jeg tror, at forsikringselskaberne vil klare denne opgave, og det er mit håb, at de vil gå til arbejdet med vilje til at føre sagen igennem til gavn for de ulykkesramte.

I anledning af det ærede medlem hr. Melchior Kjeldsens udtalelse om, at der

på side 2 i betænkningen skulle være indløbet en fejl, må jeg sige, at det er der ikke. I sømandslovens § 27, stk. 1, bestemmes følgende: „Er en sømand syg eller kommet til skade, skal skibsføreren sørge for, at han om bord eller i land får fornøden pleje, deri indbefattet underhold, lægehjælp og lægemidler“. I § 28 bestemmes det, at hvis en sømand er syg ved et tjenesteforholds ophør, har han ret til pleje for rederens regning i indtil 6 uger eller, hvis han er dansk og plejes udenfor riget, i indtil 12 uger. I de kollektive overenskomster er det nærmere fastsat, hvor meget „underholdet“ omfatter, nemlig for tiden ca. 5 kr. for menige og ca. 6 kr. for officerer. Underholdshjælp kommer ikke til udbetaling, når sømanden er indlagt på hospital for rederens regning.

Det er med hensyn til denne kontante underholdshjælp, at der efter arbejdsgiverens mening vil indtræffe dobbeltforsørgelse. Vi siger om dette, at for de dage, hvor der betales dagpenge efter ulykkesforsikringen, må pligten til at betale underholdshjælp efter sømandsloven være bortfaldet.

I udvalgsbetænkningen er det udtalt, at rederens pligt til at betale kur og pleje er uberørt af lovforslaget. Det er nemlig en speciel regel i sømandsloven, at rederen i sygdomstilfælde, herunder ulykkestilfælde, skal sørge for kur og pleje. Efter ulykkesforsikringsloven er kur og pleje arbejdsgiveren uvedkommende.

Når en sømand bliver syg og skal indlægges på hospital, kan han selv bestemme, om han vil henvende sig til sin sygekasse, eller om han vil lade skibsrederen betale derfor. Når han skal indlægges på hospital i udlandet, kan sygekassen jo ikke træde til, og skibsrederens forpligtelse til at sørge for hospitalsophold er derfor særligt påkrævet, når det drejer sig om hospitalsophold i udlandet. I ulykkesforsikringslovens § 64 findes der en bestemmelse om, at hvis sømanden indlægges på hospital for skibsrederens regning, har skibsrederen krav på at søge dækning for udgifterne til hospitalsopholdet i de dagpenge, der tilkommer sømanden. Hvis dagpengeretten nu skal begynde fra 7. dagen, vil bestemmelsen i § 64 få større praktisk betydning for skibsrederne. Jeg håber, at jeg hermed har klargjort det, som er sagt i betænkningen.

I mindretallets bemærkninger er man inde på, om det er nødvendigt med tegning af garantiforsikring i de tilfælde, hvor lovforslaget giver en arbejdsgiver adgang til at undlade at forsikre sin risiko for udredelse af dagpenge i de første 13 uger i et anerkendt